ISSN 1330 - 5204

www.podravka.com

PODRAVKA

Godina XL
Broj 1541 Petak 5. siječnja 2001.

List dioničkog društva "Podravka" Koprivnica

Promovirana monografija "RK Podravka 1955 - 2000"
6. str.

Bonovi povećali prodaju
5. str.

Izvučeni dobitnici nagradne igre Dolcela
8. str.

Uvodnik

Piše: **Jadranka Lakuš**

U prvom radnom tjednu nakon podužeg božićno - novogodišnjeg odmora najčešće pitanje koje si međusobno postavljaju Podravkaši je - kako je bilo na dočeku novog milenija. Sudeći prema odgovorima (dio njih donosimo u našoj anketi na trećoj stranici) većina je smjenu tisućljeća dočekala u svojim domovima, u krugu rođaka i prijatelja, uz obilje podravskih specijaliteta, ali bilo je i onih koji su najludu noć proveli na središnjem gradskom trgu gdje su se unatoč tisućama petardi dobro zabavili (foto- bilješka na drugoj stranici).

Već prema tradiciji članovi Udruge branitelja, invalida i udovica domovinskog rata smjenu godina dočekali su paleći svijeće u Vukovaru u spomen na poginule u tom herojskom gradu (stranica 5).

Podravkaši skloniji avanturizmu i neobičnim doživljajima uoči blagdana organizirali su rafting na nemirnim vodama Dobre o čemu donosimo foto-reportažu na sedmoj stranici.

Mnogi su svoju potrebu za izlascima na javna mjesta zadovoljili na sindikalnim feštama. One su i ove godine bile dobro organizirane i najčešće su pjesma i ples potrajali do ranih jutarnjih sati. Sa zaposlenicima Održavanja, Općih poslova, Ureda uprave i Odnosa s javnošću poslovnu godinu ispratio je i predsjednik Uprave Darko Marinac sa suprugom, zadovoljan s ugodnom atmosferom koja je vladala u đurđevačkom Picoku.

Očito baterije smo dobro napunili, što će nam trebati u 2001. godini koja će biti godina izazova u osvajanju novih tržišta, godina organizacijskih promjena, godina u kojoj Podravka mora rasti i jače se razvijati. Sudeći po izjavama zaposlenika dočekali smo je s umjerenim optimizmom koji može, a zapravo i mora biti, dobrom podlogom za ostvarivanje visoko zadanih ciljeva.

Jadranka Lakuš

Jubilej Rukometnog kluba Podravka Vegeta: 45 godina igranja ženskog rukometa u Koprivnici

Sa 45 uvijek mlada Podravka

Oni su tijekom 45 godina pridonijeli koprivničkom rukometnom čudu...

Piše: **Slavko Petrić**
Snimio: **Nikola Wolf**

Kada je nastavnik tjelesnog odgoja Vinko Zember 1955. godine okupio koprivničke djevojke oko rukomet-ne lopte, možda čak ni sâm nije vjerovao da će taj zanos trajati 45 godina i da se time otvaraju povijesne sportske stranice Koprivnice. A do danas, od prve utakmice koja je odigrana 4. prosinca 1955. godine, kada je ekipa "Ive Marinkovića" (gimnazijski sastav) u Koprivnici pobijedila bjelovarski Grafičar sa 7:4, seniorke pod imenom Podravka osvojile su dva naslova u bivšoj Jugoslaviji, juniorke su 1980. bile također najbolje u bivšoj državi. Poslije uspostave hrvatske države Podravka nema premca u domaćem natjecanju, gdje suvereno svake godine uzima dvostruki naslov (prvenstvo i kup), a najveći uspjeh kluba bio je osvajanje naslova prvakinja Europe 1996. godine kada je u dvije utakmice svladan do tada neprikosnoveni bečki Hypo.

U četvrtak 21. prosinca bilo je u Koprivnici pravo rukometno slavlje. Klupskom pozivu odazvao se nevjerojatno veliki broj igračica koje su sudjelovale u svim Podravkinim uspjesima, treneri koji su ih vodili i članovi klupskih vodstava bez kojih klub ne bi bio što je sada. Bila je to svojevrsna revija svih onih koji su u minulih 45 ljeta stvarali klub respektabilne europske vrijednosti. Počelo je s promocijom monografije "Rukometni klub Podravka 1955 - 2000", što je izuzetno djelo ne samo sportskog karaktera. Teško da itko od sportskih klubova, ne samo u Hrvatskoj nego i šire, ima takav povijesni zapis. Osim toga, knjiga je napravljena u rekordnom vremenu.

Poslije promocije sportska dvorana je postala mjesto gdje su predstavljane sve generacije koje su i u svijet otisnule koprivnički rukometni "žig". Krenulo se s nadmetanjima najmlađih rukometašica, pionirki i kadetkinja. Nakon njih na scenu su stupile veteranke prikazavši rukomet koji bi još mogao i te kako biti prvoligaški... Pobijedile su plave, ali to i nije posebno bitno. Poslije veteranki na sceni su bile juniorke. Na rukometni teren ušla je i Snježana Petika - kojoj je ovo bio oproštaj od aktivnog igranja rukometa. Igračica svjetskog formata burno je pozdravljena za sve ono što je dala ovom klubu.

Nakon svih čestitanja na igralište su istrčale rukometašice Podravke Vegete i Hypa iz Beča i odigrale prijateljsku utakmicu u kojoj je Podravka Vegeta bila bolja: 25:23. Poslije utakmice klupsko vodstvo predstavilo je i nagradilo sve generacije rukometašica koje su stvarale današnju Podravku i sve one koji su u tome pružili svesrdnu pomoć.

Foto - bilješke o dočeku Nove godine

Ministar Jozo Radoš na novogodišnjoj fešti u "Štaglju"

Podravkin "Štagelj" poznat je po veselim dočecima Nove godine, a poklonicima ovog restorana na ovogodišnjoj milenijskoj proslavi pridružio se i ministar obrane Republike Hrvatske Jozo Radoš sa suprugom. Sa svojim domaćinima - bračnim parom Ružman i njihovim društvom - proveli su lijepe trenutke, a ministar Radoš iskazao se kao pravi plesač.

Kako smo doznali, Jozo Radoš odabrao je Koprivnicu za doček novog tisućljeća jer se u našem gradu uvijek ugodno osjećao, a računao je da njegov boravak u "Štaglju" neće izazvati pažnju javnosti. Ipak, kamera našeg fotoreportera zabilježila je dio atmosfere...

Veselo na koprivničkom gradskom trgu

Brojni Podravkaši su za doček novog milenija odabrali središnji gradski trg i većina to nije požalila. Jer, unatoč pretjeranoj pucnjavi i buci koju su stvarali ljubitelji petardi, bilo je veselo i zabavno. Atmosferu je podigla varaždinska grupa "Barok", a lijepe želje sugrađanima uputio je gradonačelnik Dražen Sačer. Podravka je donirala "Deit" napitke, Panonska pivovara pivo, Grad i Turistička zajednica pripremili su kuhano vino, mnogi su sa sobom donijeli šampanjac i najluđa - najduža noć protekla je gotovo kao i u brojnim europskim gradovima.

Božićni domjenak gradonačelnika

Ovogodišnji Božićni domjenak kojeg je priredio gradonačelnik dr Dražen Sačer za članove poglavarstva, vijeća, predstavnike Županije, sudstva, školstva, političkih stranka, udruga, svećenstvo, gospodarstvenike, novinare bio je mjestom niza srdačnih susreta. Uz dobre želje koje su uputili Dražen Sačer, župan Nikola Gregur, velečasni Leonard Markač razgovaralo se o postignutom u 2000. godini, te očekivanjima u 2001. Zabilježili smo tako susret gradonačelnika sa zamjenikom predsjednika Uprave Podravke Željkom Đurđina, članom Uprave Davorom Cimašem i direktorom Panonske pivovare Željkom Markovićem.

Stručni osvrt

"Studena" - voda za novi milenij

Piše: **Boris Šepetavec,** tehnički rukovoditelj Tvornice "Studenac"

Svi se već slažu da će 21. vijek biti vijek voda. Kaže se da život započinje s vodom i s vodom prestaje. Voda je uvijek bila vječni izvor mladosti, a u legendama koje se prenose s koljena na koljeno uvijek je simbol vječnom životu, ili se spominje čudotvorna voda. Voda je mitska stvar, najčešće spominjana kao eliksir života.

Znanstvenici odavno upozoravaju na male zalihe vode za piće na Zemlji, jer - ne zaboravimo - 97,5 posto vodenih površina na Zemljinoj kugli je slano. Demografi predviđaju da će 2025. godine na zemlji biti 8 milijardi stanovnika. Predviđanja za 21. stoljeće su da će se potrošnja vode povećati 17 posto u poljoprivredi, oko 20 posto u industriji, a čak do 70 posto u domaćinstvima. A od ukupne količine vode na Zemlji samo se 1 posto može koristiti za piće!

Stručnjaci stalno upozoravaju da pola čovječanstva nema dovoljno vode ili ima nezdravu vodu za piće. Što dalje, situacija će biti sve gora zbog stalnog onečišćavanja okoline i prirode te lošeg upravljanja i gospodarenja vodenim izvorima. Danas milijarda ljudi nema osiguran pristup vodi, a dvije milijarde nemaju čiste vode za piće. Prema izvještaju Svjetske zdravstvene organizacije tri milijarde ljudi u svijetu ne žive u higijenskim uvjetima zbog nedostatka vodovoda i kanalizacije, a 3,4 milijuna ljudi svake godine umire od bolesti vezanih uz onečišćenje voda.

Zbog svega ovoga možemo biti sretni što je kod nas situacija ipak mnogo bolja, jer rijetka su područja u čitavoj Europi kao što je naša država, nedirnuta i čista, bogata prirodnim ljepotama.

A u njoj je Lipik, zelena oaza s izvorima mineralne vode i izvorske vode smještenima na obroncima Psunja, gdje u podnožju teče rijeka Pakra, u čijem gornjem toku obitavaju riječne pastrve. Na obroncima listopadnih šuma lipe, brasta, graba i bukve, s pomiješanim nasadima divljih trešanja i voćnjacima te planinskim livadama i poljskim cvijećem izvire "Studena" - bistra i hladna izvorska voda. I dok mineralna voda "Studenac" dolazi iz zemaljskih dubina, izvorska voda "Studena" probija se na površinu između granitnih stijena Psunja kao pravi biser prirode. Uz mali postotak minerala (naročito natrija) i biološki čista, "Studena" je pravi dar prirode. Mogu je piti mladi i stari, bolesni i zdravi, i to u neograničenim količinama. Izvorska voda za piće "Studena" zato je pravi izazov budućnosti.

Hoće li u novom stoljeću i novom mileniju, u koje smo ušli, voda biti skuplja od zlata? Hoće li voda biti "element 21. stoljeća"?

U svakom slučaju, "Studena" ima neupitnu perspektivu, jer su njena izvorišta bogata vodom za novo stoljeće.

Pogled iznutra

Druga prilika

Piše: **Zvonimir Mršić**

Nakon, lude, vesele, bučne noći i ulaska u treći milenij vrijeme je da "sjednemo" i dobro razmislimo o budućnosti. Ovogodišnjoj, ovostoljetnoj i ovomilenjskoj. Vrlo je vjerojatno, osim ako znanost čudo ne napravi, da nećemo svi doživjeti doček slijedećeg milenija, ali stvari niti ne činimo samo za svoj vijek nego i da nešto ostane iza nas.

Sve pa i velike i važne stvari započinju prvim korakom, a prvi korak možemo učiniti u prvoj godini novog milenija.

Početkom posljednje dekade prošlog milenija mnogi smo svojatali "našu" Podravku. Trebala je biti naša, podravska, jer mi (zaposleni, penzioneri, lokalno stanovništvo...) smo ju i stvarali. Onda je došao, sada se svi slažu, loš Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća po kojem je Podravka iz društvenog - ničijeg (a mislili smo da je naše) vlasništva pretvorena u dioničko vlasništvo. Podravkaši i Podravci su se iskazali, doduše ne u potpunoj dovoljnosti, i upisali 36 posto vlasništva. Podravka je tom pretvorbom iz društvenog postala pretežito državnim vlasništvom.

I onda malo pomalo što smo glasnije zagovarali tezu da bi Podravka trebala biti naša, a cijena dionica rasla, to je sve više "grlatih" hrlilo u ekspoziture brokerskih kuća ne bi li što povoljnije zatržili svoje dionice, bile one otplaćene ili neotplaćene. I umjesto da mi budemo sve više vlasnici, bivali smo sve manje. Neki drugi postajali su mali ili veći vlasnici "našeg" poduzeća i razmjerno tome utjecali na upravljanje njime.

Novi milenij pruža nam i drugu priliku da cijelu stvar vratimo u željeni (po)tok. Ova godina trebala li značiti prekretnicu u odnosu države prema malim dioničarima i zaposlenima i to s nekoliko osnova. Prije svega izmjenom Zakona o pretvorbi trebalo bi biti omogućeno obnavljanje raskinutih ugovora za obročnu otplatu dionica te puno povoljnija kupnja za jednokratnu uplatu. Nadalje, država će stimulirati projekte tzv. radničkog dioničarstva ili kako ga u Americi zovu ESOP (Employee Stock Ownership Plan). O ESOP-u vrlo ozbiljno razmišlja i na njegovoj pripremi radi i Podravkina Uprava. Neke banke imaju ili pripremaju kreditne linije "dionice za dionice" gdje će prihvaćati kao jamstvo dionice i na temelju njih davati kredite za kupnju novih dionica.

Ovo su tek neke od mogućnosti da nešto što je trebalo, a nije, ponovno bude, više nego što je - naše! No, da bi to bilo nije dovoljna "kuknjava" i žal za propuštenim, učinjenim ili neučinjenim nego iskrena namjera. Neki će reći da nema novaca. Možda nema dovoljno. Ali, ne isplati li se bolje dignuti kredit za kupnju dionica nego novog automobila ili nije li mudro barem dio otpremnina uložiti u dionice ili uključiti se u budući program ESOP-a...

A danas kad je Podravkina dionica duboko potcijenjena, njena kupnja čini se dobrim zalogom za budućnost.

Naša anketa: Što Podravkaši očekuju od 2001. godine

Nek' bu posla, budu i plaće...

Pripremio: **Hrvoje Šlabek**
Snimke: **Nikola Wolf**

Kako to obično biva, nakon "najluđe noći u godini" strasti se brzo smiruju i svakodnevica se ponovno počinje vrtjeti svojim uobičajenim tempom. Ipak, svaki početak nove godine zgodna je prilika za prigodno iskazivanje očekivanja i želja pa smo i mi nekolicinu Podravkaša zamolili da nam prenesu svoje. Usput smo doznali kako su proveli doček nove godine, što može poslužiti i kao neka vrsta inventure sadržaja njihovih novčanika na kraju godine koja je bila puna obećanja, a prilično škrta ispunjenjima.

Stjepan Varmuža, zapovjednik vatrogasne postrojbe u Službi za zaštitu od požara:

- Novu godinu dočekali smo dosta dobro, veselo, upravo zato jer smo se nadali da će i cijela godina biti takva. A to kakva bude baš puno ne ovisi o nama. Najbitnije je da krene stabilizacija privrede, a ne da se samo bavimo političkim prepucavanjima. Treba se primiti onoga od čega živimo, primiti se više posla, a manje politizirati.

Slavko Hunjec, serviser u Službi za zaštitu od požara

- Ja sam bio doma, novu sam godinu dočekao sa svojima, bilo je i društvo jer nije bilo mogućnosti za izaći nekamo. Bilo je veselo, ali možda bi u većem društvu, u nekom drukčijem raspoloženju bilo bolje, no nema mogućnosti. Nešto bi se trebalo promijeniti da i mi, "niži" radnički sloj možemo si priuštiti da barem jedanput na godinu nekamo izađemo. Raspodjela je plaća nepravedna, neki nemaju deset želudaca i ne treba im deset kuća. Ne vjerujem da netko može dati takav doprinos da on ima dvadeset radničkih plaća za jedan mjesec. To je za mene nepojmljivo.

Pero Lukšić, Sektor za održavanje

- Ja nisam dočekivao novu godinu organizirano, nego u krugu obitelji. Što se posla tiče, ima ga za "Održavanje" dosta, ali kakva će biti organizacija iza Nove godine, to ovisi o višim hijerarhijskim strukturama. Očekujem ono što svaki normalan čovjek očekuje - da ima veću plaću, da ima kvalitetnog posla, znači da ima osobnog uspjeha. Ja, konkretno, nemam stan i želio bih u novoj godini steknuti stan.

Andrija Tišljarić, recepcioner

- Doček je bio vrlo solidan, u krugu obitelji, bilo je veselo. Situacija je tako teška da se ne može nešto puno očekivati. Općenito je stanje u državi i politici takvo da nemam nekakvih velikih ambicija. Podravka ne može bog zna što sama promijeniti jer ovisi o politici države.

Ismet Hadžiselimović, direktor nove tvornice u Poljskoj

- Ja sam bio doma, u obiteljskom krugu. Nažalost, imali smo jedan neugodan slučaj, tako da nije bilo previše veselo, ali je sve dobro završilo. Budući da radim vani, očekujem da ćemo više proizvoditi ove godine, a isto tako da ćemo više prodavati i ostvariti relativno dobar profit, i da ćemo taj profit, koji ćemo ostvariti vani, na neki način vratiti u Hrvatsku. Realno se to može očekivati već ove godine. Privatno, očekujem da djevojčica od moje žene upiše fakultet i da svi budemo zdravi i sretni.

Ruža Krapinec, poslovna tajnica u Sektoru za istraživanje i razvoj

- Doček nove godine provela sam doma, s familijom, s mužem i kumovima, a što očekujem? Malo više novaca, zdravlja, i da mi se dijete zaposli. Ja bih htjela da to bude u Podravki, ako to bude moguće. Očekujem, to jest više se nadam, da će i situacija u državi biti bolja.

Suzana Čačić, Razvoj slastica u Sektoru za istraživanje i razvoj

- Doček nove godine bio je familijaran, u krugu obitelji. Od ove godine očekujem nešto puno bolje nego do sada. Sreće, zdravlja, a i novaca. Mislim da je već vrijeme da se gospodarska kola u državi pokrenu, jer je situacija već teško izdržljiva. Sebi na poslovnom planu želim nešto bolje, napredak u službi.

Vesna Kosec, Tvornica juha

- Naravno da je bilo veselo, na dočeku je uvijek veselo. Od nove godine očekujem poboljšanje u svemu, a prvenstveno na poslu - da imamo posla, sigurnog posla, i da se zaposle mladi. Ako bude posla, bit će i plaće veće.

Gordana Prosenjak, Tvornica juha

- Slavila sam u krugu obitelji, kao i većina, jer nemamo novaca za izlazak. Nadamo se da budu bolje plaće, to svi očekuju, da za doček iduće godine izađemo van. Na poslu da ima više posla i da roba ide van.

Josipa Mihalec, Tvornica juha

- Bili smo s prijateljima, kod kumova, bilo nas je petero - uhodana "ekipa". Bilo je lijepo, bogato, stol je bio prepun, veselje je bilo primjereno našem društvu. Ne očekujem ništa posebno. Svi nam "prijete" da će biti gore nego prošle godine, ali mi se nadamo da će biti bolje. Najviše se bojim da ne ostanemo bez posla.

Vesna Jurković, poslovna tajnica u Tvornici dječje hrane

- Doček je dobro prošao. Ja sam bila na trgu, bilo je samo malo prebučno - bilo je previše pucnjave, što se meni ne sviđa. U svakom slučaju, očekujem da ova godina bude bolja od prošle. Optimist sam, bez obzira na sve. S obiteljske strane, neka bude kao i prošle godine i bit ću sretna i zadovoljna. Isto tako, da svi skupa imamo više posla, da više radimo i - automatski - više zarađujemo.

Mijo Mihoci, Pekarnica

- Na doček je bilo jako dobro, ja sam bio u domu u Starigradu. Bilo je lijepo, nemam zamjerke. Inače, za mjesec dana odlazim u mirovinu, tj. na poček jer imam staža, ali moram čekati godine života, i to do 2005. godine. Ovaj mi je doček bio zadnji kao zaposleniku. Što se očekivanja tiče, ne očekujem baš puno jer mislim da se ne može baš previše toga dogoditi. Situacija je teška. Što se tiče zapošljavanja mladih ljudi, ne očekujem da se ove godine nešto pokrene, možda malo. S druge strane, priča se da bi dio ljudi mogao ostati bez posla. A i mi koji sada odlazimo u mirovinu mogli bismo još doprinijeti jer imamo znanja i nismo "za odbaciti".

naša posla

Nova gimnazija kao zajednički interes

Piše: **Željko Krušelj,** gost - kolumnist "Večernjeg lista"

Svaku gradsku vlast ponajviše zanima koliko je "Podravka" spremna investirati u razvoj Koprivnice. U nekim prošlim je vremenima to bio i "partijski zadatak" čelnih ljudi tvrtke, jer se politika izravno miješala u njeno poslovanje. Devedesete su godine u tom smislu značile grubo otrežnjenje, budući da su rat i gubitak tržišta, kao i interesi velikih dioničara, bitno smanjili mogućnost zadovoljavanja lokalnih interesa.

Dovoljno je prisjetiti se samo razočaranja koje je uslijedilo kad je "Podravkino" vodstvo odbilo sudjelovanje u izgradnji preostale dvije faze Gradskog stadiona. Pravog rezultata nisu dali ni višegodišnji razgovori o biološkom pročišćaču otpadnih voda, kao financijski najzahtjevnijem infrastrukturnom i ekološkom problemu Koprivnice. Otada se međusobni dijalog mahom svodi na modalitete naplate komunalne naknade. Lokalni su političari, sve u svemu, frustrirani time što tvrtka oblikuje svoju poslovnu filozofiju mimo njihova utjecaja. U "Podravkinoj" su, pak, sedmerokatnici nerijetko iznenađeni provincijalnom uskoćom gradskih dužnosnika.

No, možda i u tome dolaze neki novi vjetrovi. "Podravka", naime, više nije "koprivnička tvrtka", kako je to predsjednik Uprave Darko Marinac naglasio u svom novogodišnjem obraćanju javnosti, ali će biti i ostati "srednjoeuropska tvrtka sa sjedištem u Koprivnici". Nije tu u pitanju samo jezična začkoljica, već suštinska razlika u promišljanju budućnosti. "Podravka" će, drugim riječima, imati svoja proizvodna i prodajna središta u nizu zemalja, ali će se tim složenim sustavom upravljati iz Koprivnice. Mali grad od tridesetak tisuća stanovnika ne mora biti limitirajući faktor "Podravkina" razvoja, s obzirom na to da su mnoge poznate svjetske kompanije također zadržale svoja sjedišta u gradićima u kojima su i osnovane.

Da bi to bilo moguće, "Podravka" ipak mora ulagati u svoj matični grad. Novo je poslovodstvo, čini se, toga dovoljno svjesno, pa Marinac nudi koprivničkim vlastima dugoročniji dogovor oko sufinanciranja projekata za koje je tvrtka izravno zainteresirana. Ponajprije se to odnosi na novu zgradu gimnazije, ali i na dio komunalne infrastrukture.

Baš je primjer gimnazije najpogodniji da bi se ukazalo na novo usmjerenje "Podravkina" razvoja. Umjesto da podupire otvaranje nastavnih odjeljenja za proizvodna zanimanja, što je desetljećima činio, koprivnički će prehrambeni div u godinama koje dolaze biti usmjeren na visokostručne kadrove, od brojnih inženjera, u rasponu od tehnologa do informatičara, preko poznavalaca barem dvatri svjetska jezika, pa do ekonomista i pravnika svih usmjerenja. Takvi bi se u što većoj mjeri trebali pronalaziti u samoj Koprivnici i bližoj okolici, što je daleko jeftinije i dugoročnije od dovođenja stručnjaka iz drugih sredina. Jedino kvalitetna gimnazija garantira upise na te atraktivnije zagrebačke i inozemne fakultete, pa naposljetku ne može uzmanjkati ni kadrova za "Podravkin" menadžment.

Koprivnička je gimnazija uvijek bila među boljima u Hrvatskoj, no posljednjih je godina toliko pritisnuta prostornim problemima i neadekvatnom opremom da sve teže zadovoljava te visoke kriterije. U zgradi srednjoškolskog centra, gdje su sve tri koprivničke škole, odavno već nema dovoljno učionica, pa se ni dio nastave ne održava u predviđenoj satnici. Bez gradnje nove gimnazijske zgrade neće biti kvalitativnih pomaka, čime se i koprivničkoj djeci smanjuju šanse da svoje karijere grade u tako zahtjevnoj tvrtki kao što je internacionalizirana "Podravka".

Sada je na gradskim vlastima da sjednu s "Podravkinim" poslovodstvom i najkonkretnije se dogovore o zajedničkim koracima u "operaciji gimnazija". Inače, idejni je projekt zgrade već napravljen, s njime je već upoznato i nadležno ministarstvo, a potpisivanje sporazuma o sufinanciranju od strane grada i "Podravke" natjeralo bi i državnu vlast da koprivničku gimnaziju uvrsti u proračun za 2002. godinu. Marinčevo javno obećanje da će tvrtka koju predvodi biti uporna i dosljedna u podupiranju toga projekta nipošto ne smije biti propušteno.

Tvornica dječje hrane

Šesnaest vrsta dječje hrane u šesnaest zemalja

Piše: **Mladen Pavković**

Podravkina Tvornica dječje hrane navršila je 30 godina uspješnog rada. Počeli su s proizvodnjom od oko 150 tona, a ta je proizvodnja iz godine u godinu naprestano rasla. Najveću proizvodnju dosad su zabilježili 1989. godine, kad su velike količine dječje hrane izvozili u Rusiju (oko 40 posto ukupne proizvodnje), ali i druge zemlje.

- Još nismo uspjeli dostići tu razinu proizvodnje, no za 2000. godinu očekuje se premašaj godišnjeg poslovnog plan, budući da smo u jedanaest mjeseci ostvarili oko 95 posto godišnjeg plana tvornice - kaže dugogodišnja direktorica **Zora Lokotar**, koja se ovih dana sprema u mirovinu.

U ovoj se tvornici, kao što je poznato, proizvode dvije skupine proizvoda: dječja hrana i granulirani proizvodi (bomboni, Ponita...), zatim tu je i pšenični gris, ali i uslužno proizvode Vegetu - medaljone. (To je inače proizvod tvornice Vegete, ali oni imaju tehnologiju i za ovu vrstu proizvoda). Najvećim dijelom ti se medaljoni izvoze, a manje se prodaju na domaćem tržištu.

- Naš osnovni proizvod je dječja hrana koju proizvodimo - šesnaest vrsta. Neke vrste proizvodimo isključivo za rusko tržište, kao što su, primjerice, proizvodi na bazi beljde. Heljda je specifična ishrana na koju su ruska djeca navikla, no izvoz za Rusiju još je daleko od 1989. godine. Osim u tu zemlju, naše proizvode prodajemo u šesnaest zemalja, ali u mnogo manjim količinama. U zadnje vrijeme vrlo mnogo proizvoda plasiramo na tržišta bivše Jugoslavije, posebno u Bosnu, Sloveniju... - kaže direktorica.

Na hrvatskom tržištu najviše se traži "Čokolino". On čini 85 posto ukupne proizvodnje i to je tzv. lider proizvod!

- I kod nas ima određenih problema, ali zasad ih uspijemo riješiti. Imamo stručan tim koji zna svoje poslove. Mali smo kolektiv, od svega 126 ljudi, ali čini mi se da "svi" dišu kao jedan. Dakle - mi smo ubodan i dobar kolektiv, premda bi to trebali reći drugi, a ne mi - rekla je Zora Lokotar, te "osjetila potrebu" da pohvali druge:

Zora Lokotar

Ružica Petrovčić

- U našem radu zadovoljni smo s Podravkinom Nabavom koja nam uvijek na vrijeme osigura i sirovine i ambalažu i sve što nam je potrebno, a osobito smo zadovoljni s "Koprivničkom tiskarnicom", jer sve što trebamo rade brzo, pa čak nekada i "preko noći". Međutim... što se tiče investicija, njih već dugo nije bilo u našoj tvornici, barem ne značajnijih. Zadnje što je kod nas montirano bio je suvremeni granulator. Bilo je to prije tri godine...

Na kraju se Zora Lokotar osvrnula na inovacije u Podravki:

- Ranijih je godina bila praksa da su radnici ako su nešto izumili, odnosno ako su unaprijedili proizvodnju, mogli ostvariti i određenu naknadu. Međutim, danas toga više nema. Eto, Đuro Briški iz Sektora "Inženjering" unaprijedio je pakovanje medaljona od 150 grama i ja sam više puta predložila da se taj čovjek nagradi, ali ništa nije bilo od toga. Od nas je za veliko zalaganje dobio malu pošiljku naših proizvoda i to je - sve. Žalosno, ali je tako! - kazala je direktorica Dječje hrane Zora Lokotar i završila:

- Uskoro, kao što rekoh, odlazim u mirovinu, uzet ću otpremninu i posvetit ću se posve drugim poslovima. U ovoj tvornici ima mladih i stručnih ljudi koji će me uspješno zamijeniti. Uostalom, bez svakoga se može!

– – –

U povodu 30. obljetnice proizvodnje dječje hrane u Podravki organizirana je i velika nagradna igra za naše potrošače pod nazivom "S medvjedića pet u čarobni Lino svijet!"

- Ta je nagradna igra naišla na vrlo veliki odaziv naših potrošača (stiglo je oko 110.000 kuverti!). Nagradili smo 2000 potrošača, od kojih je tridesetero posjetilo Koprivnicu i našu tvornicu, gdje su se upoznali s proizvodnjom - kazala nam je product menadžerica **Ružica Petrovčić.**

Uz tu veliku nagradnu igru, Podravka svake godine (ovo je već dvadeset i treća) nagrađuje svoje vjerne male potrošače dječjim kalendarom na kojima je medvjedić Lino "u glavnoj ulozi". Pored ovih markentiških akcija, često se uključuju u razna sponzorstva gdje su glavni akteri djeca. Također pomažu razne udruge i ustanove koje skrbe o najmlađima, a Lino je glavni sponzor i popularne tv-emisije "Turbo limač show".

- Sve ove aktivnosti usmjerene su na povećanje prodaje i poznatosti proizvoda. Kroz maskotu Lino promoviramo sve naše proizvode koji su pod tom markom. Istraživanja su pokazala da vrlo pozitivne reakcije kod djece, ali i kod roditelja, ima medvjedić Lino. Njega naprosto obožavaju stari i mladi - istaknula je Ružica Petrovčić.

Među 16 vrsta dječje hrane Podravka "Čokolino" je uvjerljivo prvi

Zabilježeno u Tvornici Koktel peciva

Optimizam na početku godine

Piše: **Mladen Pavković**

Kad smo posjetili Tvornicu Koktel peciva od direktora **Milisava Manjića** saznali smo da je poslovanje u posljednje vrijeme u jednom blagom minusu, a direktor je objasnio i razlog:

- Radi se o tome da smo za Tvornicu juha i Vegete jedno vrijeme radili određene količine Vegete, pa je, stjecajem okolnosti, pribod knjižen na Tvornicu juha, a troškovi na nas... No, tu stavku sada nastojimo razjasniti, pa ukoliko će sve biti kako treba, onda će, vjerujem, naše poslovanje biti pozitivno ili na nuli.

Ova tvornica trenutno zapošljava oko 130 zaposlenika, a proizvode standardni asortiman: Kviki proizvode i Dolcelu.

- Jedna i druga proizvodnja na razini su prijašnje godine. No, očekivali smo ipak nešto više. Imamo kvalitetne proizvode, a na slabiju realizaciju vjerojatno su utjecale nešto više cijene gotovih proizvoda. Čini mi se da su (pre)visoke cijene određenih proizvoda na neki način "kočnica" za još veću realizaciju, jer danas je presudno imati kvalitetan i relativno jeftin proizvod. Samo tako se može konkurirati na domaćem i svjetskom tržištu. Mi smo u proizvodnji, tijekom proteklih pet - šest godina, dobrano "skresali" sve troškove, međutim, često se zaboravlja da cijenu jednog proizvoda ne čine samo troškovi proizvodnje, već i oni tzv. nadgradnje. "Podravka" bi trebala u svim segmentima jednako djelovati u smanjenju troškova, jer bi samo na taj način, uz kvalitetu koju imamo, mogli biti jeftiniji na tržištu. A danas je situacija takva da potrošači radije kupuju i lošiji proizvod, po umanjenoj cijeni, nego kvalitetniji i skuplji - kaže direktor Manjić.

Milisav Manjić

Kad smo ga pitali da li postoji mogućnost proširenja njihova asortimana, Manjić je rekao kako su nedavno potpisali ugovor s jednom tvrtkom za koju će obavljati određenu proizvodnju.

- Nešto konkretnije zasad vam o tome ne mogu kazati, ali da nam je takvih i sličnih angažmana više, bili bismo mnogo zadovoljniji. Zahvaljujući tom poslu ostvarit ćemo i nešto veću zaposlenost. Osim toga, o proširenju proizvodnje već imamo pregovore i s nekim drugim partnerima, ali o tome ćemo više kad za to dođe vrijeme.

U Tvornici Koktel trenutačno nema-

Za proizvode Tvornice koktel otvaraju se i neka nova tržišta

ju zaposlenih na određeno radno vrijeme...

- Zbog smanjene ukupne proizvodnje jedan dio radnika usmjerili smo i u druge tvornice. To u "Podravki" nije ništa novo i ljudi su se na to već naviknuli. Ide se raditi tamo gdje ima posla.

Direktora Koktela pitali smo kako ocjenjuje 2000. poslovnu godinu, na što je odgovorio:

- Obično za svaku godinu kažemo da je teška, ali ova je uistinu bila takva. No, raduje što se otvaraju neka nova tržišta, tako da će biti šansi i za prodaju određenih proizvoda koje do sada nismo uspjeli realizirati kako treba.

UBIUDR-a Podravke organizirala doček Nove godine u Vukovaru

U novogodišnjoj noći vijenci i svijeće za stradale Vukovarce

Udruga branitelja, invalida i udovica Domovinskog rata djelatnika "Podravke" već treći put zaredom organizirala je doček Nove godine u Vukovaru. Tamo su branitelji iz cijele Hrvatske, zajedno s rodbinom poginulih i nestalih, podno Križa kod ušće Vuke u Dunav - točno u ponoć - položili vijence i zapalili svijeće.

Vukovar je, za razliku od dvije prošle godine, bio u pravom novogodišnjem "štimungu", a prvi je put priređen doček Nove godine na otvorenom, na središnjem gradskom trgu.

Međutim, doček novog milenija u organizaciji naše Udruge i ovog je puta naprosto "zasjenio" sve ostalo što se te silvestarske noći događalo u ovome gradu - heroju. Oko 23 sata veliki broj ljudi počeo se okupljati na platou ispred crkve Sv. Filipa i Jakova, gdje je potom vukovarski gvardijan Zlatko Šeper služio liturgijsku molitvu za poginule i nestale te za novo tisućljeće. Nakon toga kolona ljudi s upaljenim bakljama i vijencima krenula je polumračnim ulicama grada do Križa, gdje su bili točno u ponoć.

- Vukovar će još dugo pamtiti ovaj doček - kazao je predsjednik "Podravkine" Udruge Mladen Pavković. - Naime, naša tužna i dostojanstvena kolona prošla je pored pozornice na kojoj se odvijao program, a tom prigodom mnogo mladih nam se i pridružilo. Po nekim pokazateljima kod Križa je točno u ponoć bilo preko pet stotina ljudi, a kasnije je došlo još i više.

Pored predsjednika naše Udruge, okupljenima se obratio i predstavnik Kluba Vukovaraca mr. Ivan Hubalek i dozapovjednik tzv. "Somborske skupine" Branimir Petener.

Oni su zahvalili "Podravkinim" braniteljima za organizaciju ovog dostojanstvenog novogodišnjeg skupa koji se razlikovao od svih drugih.

- Nitko ne smije zaboraviti one koji su branili Vukovar, ali i druge hrvatske gradove i sela. Međutim, sve se češće ti ljudi zaboravljaju ili bolje rečeno stavljaju na marginu - rekao je Petener.

Svoje brzojave podrške organizatorima su uz ostale poslali i Ured predsjednika Republike, ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić i predsjednik Hrvatskog sabora Zlatko Tomčić. Osim toga, treba naglasiti da je tim povodom predstavnike "Podravkine" Udruge, uoči odlaska na put, primio i gradonačelnik grada Koprivnice dr. Dražen Sačer.

- Na inicijativu vaše Udruge nedavno smo poslali pismo gradonačelniku Vukovara u kojem predlažemo da Koprivnica i Vukovar i službeno postanu gradovi prijatelji! - kazao je dr. Sačer.

Mješoviti pjevački zbor i Tamburaški orkestar KUD-a "Podravka"

Božićni koncerti

U vrijeme božićnih blagdana Mješoviti pjevački zbor i Tamburaški orkestar KUD-a "Podravka" u crkvi sv. Antuna Padovanskog (23. prosinca) i u crkvi sv. Nikole Biskupa (26. prosinca) u Koprivnici prigodnim pjesmama i svirkom nagradili su posjetitelje svojom interpretacijom. Mješoviti pjevački zbor pjevao je narodne božićne pjesme te djela od R. Matza, J. F. Wadea, dok je Tamburaški orkestar odsvirao djela J. Straussa i T. Albinonia, a zajednički su izveli Tihu noć. Pratnja na orguljama bila je prof. Natalija Imbrišak, a zborom i orkestrom dirigirali su Ivica Martinčević i Krešo Lukačić. U četvrtak 28. prosinca Mješoviti pjevački zbor KUD-a "Podravka", Puhački orkestar iz Koprivničkog Ivanca, te Zdenka Kovačiček, Barbara Otman i zbor "Rasinja" u dvorani "Domoljuba" u Koprivnici poklonili su građanima Koprivnice izvandredan ugođaj božićnih blagdana.

Izložba "Rastanak sa stoljećem" u Zagrebu

Sudjelovale Vlatka Kordina i Nada Dombaj

U organizaciji Hrvatskog likovnog društva u Zagrebu, u knjižnici i čitaonici "Vladimir Nazor" za kraj godine priređena je izložba pod nazivom "Rastanak sa stoljećem". Između brojnih slikara i kipara na izložbi su sudjelovale i dvije članice Podravkine Likovne sekcije - Vlatka Kordina i Nada Dombaj. **A. V.**

Zabilježeno u Podravkinim diskontima prije blagdana

Bonovi pridonose povećanju prometa

Piše: **Ines Banjanin**

Predblagdanske su gužve bile neizbježne u gotovo svim trgovinama. Izuzetak nisu niti Podravkini diskonti u ulici Ante Starčevića i Kneza Domagoja te "Kifla" na Trgu slobode. Tome su doprinijeli i bonovi Podravke i Sindikata. Na pitanje kada je bio najveći promet i kako su zaposlenici Diskonta 2 u ulici Kneza Domagoja izašli u susret svojim potrošačima, voditeljica diskontnog prodajnog centra **Ljiljana Šapina** kaže:

- Najveći je promet bio u tjednu prije Božića, odnosno od 18. do 25. prosinca kada je dnevni broj potrošača bio iznad 1000. Iako je u diskontu zaposleno 17 ljudi, svi su naši službenici dio svojeg radnog vremena proveli punećі police. Kada smo primijetili da pojedinog artikla nedostaje, referenti nabave odmah su reagirali. Iako su police u određenim trenucima bile praznije, nikada se nije dogodilo da ostanu prazne, a u skladištu ničega nije nedostajalo. Prigovora kupaca gotovo da i nije bilo, a oni rijetki odnosili su se na čekanje u redu za blagajnu. To se na žalost nije moglo izbjeći, ali nije se čekalo duže od 10 - 15 minuta i sve su četiri blagajne radile. Možemo reći da smo bili dobro organizirani.

U Podravkinom Diskontu 2 dnevno je bilo i do tisuću kupaca

Mirjana Cahunek, poslovođa Diskonta 2, rekla je kako se tih dana najviše tražio margarin, kojeg se u nekoliko navrata interventno nabavljalo, zatim ulje, grožđice, pudinzi i sve druge potrepštine za spravljanje kolača.

O bonovima koji su se mogli potrošiti u bilo kojoj Podravkinoj maloprodaji govori direktor maloprodajnih i općih prodajnih poslova **Zlatko Samoščanec:**

- Bonovi su mnogo doprinijeli broju potrošača, ali niti bez njih broj ne bi bio manji od prosječno 900 kupaca dnevno. Mislim da ih je do sada iskorišteno 70 posto i to većim dijelom upravo u ovom diskontu. Podravkini su bonovi upotrebljivi do 31. siječnja, a bonovi Sindikata do 28. veljače. Osim Podravke i druga su poduzeća kod nas koristila svoje bonove, što nije neuobičajeno, jer smo zanimljivi radi širine asortimana i najpovoljnijih cijena u gradu svih Podravkinih proizvoda. U našem je diskontu 75 posto ponuđene robe Podravkine proizvodnje, a preostalih 25 posto je roba drugih proizvođača. Na taj način popunjavamo veliki prostor diskonta i ujedno potrošaču nudimo mogućnost kupnje i ostalih proizvoda primarnih u domaćinstvu, kao što su šećer, ulje, sol, sredstva za čišćenje, neizbježni slatki program i sl. U drugim našim maloprodajama imamo isključivo Podravkine proizvode. "Kifla" nudi uglavnom pekarske proizvode i asortiman prilagođen školskoj djeci. U planu je i uređenje četvrtog dućana na tržnici u kojemu ćemo ponuditi nešto novo, što je za sada tajna. Osim u Koprivnici, trgovine imamo u Zagrebu, Sisku, Rijeci, Osijeku i Lipiku, a cilj je da svaka naša regija ima svoju vlastitu maloprodaju.

Jesu li bonovi pozitivno rješenje?

- Nama u svakom slučaju donose više rada nego inače, međutim pozitivno je što se novac ne odlijeva nego ostaje unutar Podravke i naplata je trenutačna. Kupci ničim nisu ograničeni i mogu u vrijednosti bona izabrati bilo što iz naše ponude. Ovoga smo puta imali dovoljno vremena za pripreme u vidu servisiranja informatike, nabave najtraženijih proizvoda i pripreme skladišnog prostora. Spremni smo na suradnju kada bonovi budu ponovo u opticaju.

Koja su očekivanja u novoj godini?

- Naš prvenstveni cilj nije zarada, nego opskrba Podravkinim proizvodima. Radimo na edukaciji naših ljudi, a trud donosi i rezultate. Mi smo uvijek optimistični - rekao je na kraju razgovora Zlatko Samoščanec.

Humanost na djelu

"Danica" darivala članove udruge "Dodir"

Piše: **Mirela Severović**

Hrvatska udruga gluhoslijepih osoba "Dodir" je neprofitna, nevladina organizacija osnovana o Božiću 1994.godine na inicijativu gluhoslijepih osoba, s osnovnim ciljem da pruži pomoć gluhoslijepim osobama u prevladavanju njihovih audiovizuelnih zapreka s kojima se svakodnevno suočavaju pri uključivanju u sve tijekove normalnog života. Većina članova, uz ostale poteškoće na koje nailaze, suočavaju se i s problemom materijalne oskudice. Mnogi od njih su radi prirode svog oštećenja nezaposleni, u invalidskoj mirovini ili su zaposleni s polovicom radnog vremena na poslovima s nižom ili srednjom stručnom spremom te im često nedostaju materijalna sredstva potrebna za hranu, odjeću, ogrjev... Povodom 6. godišnjice rada udruge 21. prosinca 2000. godine "Danica" je svojim proizvodima darivala članove udruge "Dodir", kojima je i ova relativno mala pomoć puno značila, te je zaista došla u prave ruke. Svi članovi, volonteri i prijatelji ove udruge veselo su i na svoj poseban način proslavili ovaj dan.

Pomoć u prave ruke

Društvena prehrana

Jelovnik

8. 1.	ponedjeljak	- Varivo vojnički grah, kolač s linoladom
9. 1.	utorak	- Đuveč, rizi-bizi, salata
10. 1.	srijeda	- Pohana svinjetina, dinstani krumpir, salata
11. 1.	četvrtak	- Juneći ragu, tijesto pužići, salata
12. 1.	petak	- Špek fileki, krumpir pire, salata,

NOVINE DIONIČKOG DRUŠTVA PODRAVKA

Osnivač i izdavač:
PODRAVKA, prehrambena industrija, d.d. Koprivnica

Direktorica Službe za interno komuniciranje:
Jadranka Lakuš

Glavni i odgovorni urednik:
Branko Peroš

Redakcija lista:
Boris Fabijanec, Mladen Pavković, Branko Peroš, Slavko Petrić i Hrvoje Šlabek

Fotograf:
Nikola Wolf

Grafički dizajn:
Jana i Ivana Žiljak, FotoSoft

Grafičko uređenje:
Vanesa Grgić

Tisak:
Koprivnička Tiskarnica d.o.o. Koprivnica

Naklada:
8300 primjeraka

List izlazi svakog petka i primaju ga svi radnici besplatno.

Adresa uredništva:
Ulica Ante Starčevića 32, 48000 Koprivnica

Telefoni - direktni:
651-505 (urednik) i
651-503 (novinari)
Faks: 621-061
e-mail: novine@podravka.hr

Svečanost obilježavanja 45 godina ženskog rukometa u Koprivnici - u riječi i slici

Slavlje i prisjećanje na lijepe sportske dane

Tekst: **Slavko Petrić**
Snimke: **Nikola Wolf**

Koprivnički dan ženskog rukometa okupio je sve rukometašice, trenere i sportske rukovoditelje koji su klub doveli do 45. rođendana. Bilo je to svojevrsno druženje i prisjećanje na lijepe sportske dane. Najviše je bilo onih koji su bili u Podravki, ali nije zaboravljeno ni jezgro iz kojeg je izniknuo koprivnički ženski rukometni klub kojem se skida kapa u Europi i svijetu. Kamera našeg fotoreportera približila nam je mnoge (puno toga je ostalo i u zalihi) koji su dali svoj doprinos ženskom rukometu u Koprivnici, sportu koji je u 45 godina zabilježio toliko svijetlih trenutaka u bivšoj državi, u Hrvatskoj i u Europi.

Ovo su djevojke i treneri koji su pokrenuli 1955. godine rukometni ženski sport u Koprivnici. Zakotrljali su rukometnu loptu koja se nikada zaustaviti neće. Posebice pamte prvu utakmicu kada su u Koprivnici pobijedili bjelovarski Graficar sa 7:4 na igralištu pokraj stare gimnazije. U sredini je nastavnik tjelesnog odgoja Vinko Zember koji je bio i prvi trener.

Na svečanosti se okupio velik broj djevojaka koje su u prvoligaškoj sezoni 1966/67. osvojile naslov prvakinja Jugoslavije, a ponovile ga i godinu dana kasnije. Pod vodstvom trenera Josipa Samaržije ostvarile su tada najveći uspjeh koprivničkog sporta. Igrale su na Gradskom stadionu pod rasvjetom uz fanatično navijanje. Kada su one igrale, grad je bio pust...

Ovo je manji broj djevojaka i klupskog vodstva koji su 1996. godine osvojili Kup kupova i Super kup. Nedostajale su djevojke koje sada nisu više u Podravki. Europski naslov osvojile su Petika, Bakai, Mihoci, Krajnović, Korošec, Gregurić, Špoljar, Hasagić, Zirdum, Žužul, Trtanj, Damitšova, Slonjšak, Hrg, Zubko, Botica, Garnusova i Sinjerec. Slavlju u Koprivnici pridružila se i Ana Slonjšak (u kolicima, nakon prometne nesreće)

Rukometno slavlje bila je i prigoda da se koprivnička sportska javnost oprosti sa Snježanom Petikom kao igračicom. Djevojka iz Vinkovaca, koja je svu svoju mladost podarila Podravki i s njom osvojila što god se moglo u Hrvatskoj te prvo mjesto u Europi, zadužila je koprivnički sport kao malo tko. Igrala je i u reprezentaciji Europe i svijeta i teško da će u dogledno vrijeme tko to postići. Buran pljesak i mnogo poklona od klupske uprave (na slici predaje joj predsjednik Upravnog odbora RK Podravka Damir Polančec) ispratili su Snježanu u rukometnu "mirovinu".

Ovo su veteranke RK Podravka. Odigrale su i međusobni susret u kojem su pobijedile plave. No nisu to "otpisane" igračice. Mnoge još igraju rukomet. Zapažene nastupe imale su na veteranskim turnirima u Umagu gdje su u nekoliko navrata osvajale i pobjednički naslov.

Snimili smo i gotovo sve vratarke koje su čuvale mrežu prvog sastava Podravke. (S njima se željela slikati i Davorka Bračko - čući druga s desna - vratarka drugog sastava Podravke; perspektivna cura koja je sigurno željela osjetiti kako je to biti među slavnima).

Predstavljena monografija "Rukometni klub Podravka 1955 - 2000"

Rukometna monografija svjetskog sjaja

Piše: **Slavko Petrić**

Uvod u svečanost proslave 45 godina ženskog rukometa u Koprivnici bilo je predstavljanje monografije "Rukometni klub Podravka 1955 - 2000" što je održano u Podravki. Povijesna monografija, prvi put izdana u povijesti Rukometnog kluba Podravka, predočena je koprivničkim novinarima, koji su također dali veliki obol u djelovanju kluba, što je postigao europski i svjetski vrijedne rezultate. Odmah valja istaknuti da je monografija, koja je tiskana na oko 200 stranica, fantastičnog izgleda - zgotovljena u samo mjesec dana. Za to su se pobrinuli autor Marijan Domović, urednik Zvonimir Vukelić te grafički urednik Vladimir Kostjuk.

Predsjednik Upravnog odbora Podravke Vegete Damir Polančec na predstavljanju monografije rekao je:

- Naš klub je u najboljim godinama. Opredijelili smo se za rad s mladima i to s našeg područja. Vjerujem da ćemo u tome uspjeti, a što se tiče monografije moramo odati veliko priznanje autoru Marijanu Domoviću i Zvonimiru Vukeliću te Vladimiru Kostjuku, koji su uložili veliki trud da bi napravili izuzetnu monografiju, koja se može mjeriti sa svim svjetskim tekstualnim i grafičkim dosezima.

Urednik Zvonimir Vukelić, urednik u sportskoj redakciji Večernjeg lista, bio je vjerni pratitelj koprivničkih rukometašica na europskim putevima:

- Mene je fascinirala Podravka i grad koji je toliko uložio u rukomet. Bilo bi zlo da to i ne bude zapisano na ovaj način na koji smo mi to učinili - kratko je rekao Vukelić.

Autor monografije Marijan Domović rekao je da je sve počelo 1990. godine kada je Podravka krenula na europski put te 1996. godine osvojila europski naslov.

- U Hrvatskoj su se mnogi počeli zanimati za sve što se događa oko tog rukometnog "feniksa". U tom trenutku odlučio sam prikupiti sve podatke od postanka kluba do današnjih dana kako bismo ih unijeli u ovakvu monografiju. Radio sam prvo na istraživanju požutjelih stranica novina od 1955. godine kada je klub osnovan, obilazio redakcije, muzeje, biblioteke, narodno sveučilište kako bih imao sve potrebne informacije što se tiče brojčanih podataka. Potom sam krenuo s razgovorima s ljudima koji su osnovali klub te s djevojkama koje su počele prve igrati. Naišao sam kod mnogih na razumijevanje u dostupnosti građe za ovaj projekt, a neki i nisu bili baš široke ruke. Znao sam da će to biti težak posao. Na kraju moram zahvaliti Podravki na potpori, posebno upravi kluba, kojoj je danas na čelu Damir Polančec. Moram iskreno reći da su monografiju obogatili novinari koji su napisali tekstove o iskustvima što su ih imali u praćenju kluba - rekao nam je autor Domović.

Pobrojimo sve te novinare: Robert Brzaj (Večernji list), Slavko Cvitković (HTV), Ivo Čičin Mašansker (Jutarnji list), Nikola Kristić (HTV), Vladimir Kuzel (Glas Podravine), Mirko Kvakarić (Glas Podravine), Davor Lulić (Hrvatski radio), Iva Markulin (Vjesnik), Damir Mrvec (Večernji list), Slavko Petrić (Podravka), Zlatko Vedriš (Sportske novosti), Ivica Vukotić (Sportske novosti), Zvonimir Vukelić (Večernji list).

Dugogodišnji upješni predsjednik kluba Krešimir Mulvaj vrlo pohvalno se izrazio o monografiji i čestitao autorima te napomenuo kako bismo svi željeli da se ponovi 1996. godina.

Sport

Obilježavanje 45 godina ženskog rukometa: prijateljska utakmica između Podravke Vegete i Hypa

Podsjetnik na 96.

PODRAVKA VEGETA - HYPO 25:23 (18:10)

Proslavu 45 godina igranja ženskog rukometa u Koprivnici uveličao je i bečki Hypo, jedan od najtrofejnijih rukometnih klubova u Europi. Pred oko 800 gledatelja (bilo bi ih sigurno više da nije bio četvrtak) Podravka Vegeta je na kraju zabilježila pobjedu 25:23. To je bio i realni odnos nadmetanja u kojem nije bilo imperativa pobjede, no Podravka je ipak više željela još jedno dokazivanje nad suparnikom kojega je pobijedila 1996. godine u finalu Lige prvakinja. Nakon početnih 2:0 za gošće Podravka kreće sa 5:3 i tako sve do poluvremenskih 18:10. Raspoložena je bila Vlatka Mihoci, koja je na kraju nanizala osam golova. U drugom dijelu Hypo nije dozvolio da ode posramljen iz Koprivnice pa se u jednom trenutku učinilo da Podravka neće obraniti visoku prednost. Efikasna je bila Andrueschenko, do daha je došla Kiseleva, probranila je Morozova. Ipak Podravka je na kraju bila bolja za svoj 45. rođendan.

PODRAVKA VEGETA: Stančin, Vresk, Popović, Perčulija, Pensa 3, Palčić 3, Hodak, Raguž 4, Čuljak 3, Mihoci 8 (4), Hrg 3, Sirovec 1, Karlović, Šarić, Jurić, Knezović.

HYPO: Morozova, Dshandshgava, Bilobrk 2, Andrueschenko 7, Deli 4 (3), Logvin 3 (1), Brigovacz, Kiseleva 4, Kurent 1, Božović 1. **|S. P.|**

Zajednička snimka rukometašica slavljenica Podravke i njihovih gošći iz Beča

Nova trenerska smjena u rukometnom klubu Podravka Vegeta

Pal zamijenio Lalića

Samo dan kasnije nakon proslave 45 godina ženskog rukometa u Koprivnici Upravni odbor RK Podravka Vegeta donio je odluku o smjeni prvog trenera Nedeljka Lalića! U obrazloženju odluke stoji da Lalić nije provodio zacrtanu klupsku politiku pa je morao odstupiti s klupe Podravke. Za novog trenera imenovan je Ivan Pal, koji će, do konačnog izbora stalnog trenera voditi Podravku Vegetu u europskom Kupu EHF-a. U obrazloženju raskida poslovnih odnosa s Lalićem direktor kluba Berislav Slukić navodi da nisu bili zadovoljni učinkom trenera u ispunjenju zacrtanog plana. Naime, u vrijeme kad Podravka Vegeta nema zavidnu financijsku situaciju, okrenula se vlastitom i domaćem hrvatskom kadru igračica, a Lalić nije ispoštovao dogovoreno. Zamjera mu se što je i pored toga što se znalo da je Podravka Vegeta na domaćem planu superiorna, držao na klupi igračice koje su trebale osjetiti više parketa.

Smjena trenera nije nikakva novost, jer se to stalno događa u mnogim klubovima, ali je sada dodatni problem što Lalić ima ugovor s Podravkom do ljeta ove godine...

|S. P.|

U trećem kolu Kupa EHF-a u Koprivnici će gostovati nizozemski Zeeman

Nizozemke testiraju Podravku

Rukometašice Podravke Vegete u Ligi prvakinja nisu dospjele među 16 najboljih, pa su prema novom načinu igranja ušle u treće kolo Kupa EHF-a. Prvu utakmicu u ovom natjecanju Podravka Vegeta će odigrati ove subote u Koprivnici, a suparnice će joj biti rukometašice Zeemana iz Nizozemske. Zeeman je trećeplasirana ekipa njihovog prvenstva, ali to neće, vjerojatno, biti veliki problem za mladu Podravkinu ekipu, koja bi se trebala sada iskazati. Zanimljivo je direktor kluba Berislav Slukić u jednoj zgodi rekao da bi za ovaj sastav bilo bolje da osvoji Kup EHF- a, nego da slabo prođe u Ligi prvakinja. Sada je to tu. Međutim, ni u ovom natjecanju nema "početnika" pa treba biti dovoljno obazriv, posebice što Podravka Vegeta uzvrat igra za sedam dana u Wastgoedu u Nizozemskoj.

U Koprivnici susret će početi u 18 sati, a poslije svečarskog rukometnog ozračja minulih dana može se očekivati i veliki odaziv gledatelja. **|S. P.|**

Foto-reportaža

Vratolomni "Božićni spust" na rijeci Dobri

Tekst i snimke: **Boris Fabijanec**

Početkom listopada 1994. godine u registar udruženja građana upisan je Rafting klub "Moby Dick" Koprivnica. Grupa entuzijasta, pretežno pripadnika Hrvatske vojske i Specijalnih jedinica MUP-a osnovala je rafting klub u cilju daljnjeg stjecanja fizičke i psihičke kondicije, a klub je svoje prvo "vatreno krštenje" imao na brzoj i hirovitoj rijeci Dobri koja je svojim gotovo pogibeljnim slapovima i brzacima naprosto izazov za ljude avanturističkog duha. Od tada rafting organiziraju svake godine, pa su se tako koprivnički rafteri okupili i 23. prosinca na sedmom po redu "Božićnom spustu" na rijeci Dobri.

"Božićni spust" koprivničkih raftingaša na rijeci Dobri počeo je ovako...

Uz koprivničke raftingaše, na spust su se odazvali i karlovački raftingaši, potom članovi Ronilačkog kluba "Šoderica", Udruge branitelja invalida i udovica Domovinskog rata "Podravke" te pripadnici Hrvatske vojske, točnije koprivničkog Vojnog učilišta "Ban Krsto Frankopan".

Hirovita Dobra (temperatura vode bila je 3 stupnja) prepuna brzaka, oštrih litica i prijetećih kamena te zimski ugođaj u kojemu samo pogled na tu rijeku ledi krv u žilama - nisu pokolebali raftingaše. Iako je sezona raftinga ljeti, koprivničke ekipe su upravo izabrale "Božićni spust" - do sada jedinstven u Hrvatskoj - da pokažu i dokažu nepokolebljivi duh. Naravno, prije spusta potrebna je dobra okrepa, a za nju su se pobrinuli "Podravka", "Danica", "Studenac" i "Panonska pivovara". Dobar jeger i konzerva "Pana" i te kako su dobro došli da se skupi energija prije spusta. Čamci su napumpani, užad provjerena, oprema na raftingašima i vesla također i - još jedna avantura mogla je početi.

Karlovački raftingaši, članovi Ronilačkog kluba "Šoderica" i pripadnici Hrvatske vojske prošli su bez problema kroz sve brzake i slapove, ali zato ekipa UBIUDR-i "Podravke" i koprivnički raftingaši imaju velikih problema...

Njihov spust bio je prava vratolomija na najopasnijem dijelu rijeke Dobre - slapu Buk - gdje se nakon spektakularnog prevrtanja čamca i borbe članova ekipe s hladnom i divljom Dobrom - dečki vraćaju u čamac i nastavljaju s raftingom kao da se ništa nije dogodilo. Njihove čamce je silina vode na slapu Buk naprosto bacila u zrak. No, na kraju sve je dobro završilo iako je na prvi pogled izgledalo da će tu biti i većih povreda. Na sreću, osim što su se dobro smrznuli te neki članovi UBIUDR-a "Podravke" lakše udarili u kamenje, sve je prošlo u najboljem redu.

Još jedan "Božićni spust" je završen. Promrzli, ali zadovoljni koprivnički raftingaši avanturističkog duha već najavljuju okupljanje i iduće godine u isto vrijeme na istom mjestu - "Božićni spust" na divljoj rijeci Dobri.

...a onda je na slapu Buk završio ovako...

Foto - bilješka

Podravkina "Milenijska torta"

Torta je gotova - zadovoljstvo na licu Viljema Cveka

Tekst i snimke: **Senka Kovačević**

Niste li i vi barem jedanput u posljednjem desetljeću, ili onom prije njega, zbrajali koliko ćete godina imati na prelasku iz milenija u milenij?

Nostradamus nas je mučio i plašio, a mi smo se pitali: što će se dogoditi, kako će to izgledati, hoćemo li biti sretni...?

I dok smo posljednjih dana "starog" milenija razmišljali o životnim srećama i nesrećama, Podravka nas je iznenadila - "Milenijskom tortom".

Lijepim tortama se svi vesele, i stari i mladi, no kada ih pripravlja Podravka, a k tome u čast trećeg milenija, onda je to - fešta! Dogodila se u petak 22. prosinca u hotelu "Istra" u Umagu prilikom izvlačenja nagrada milenijske nagradne igre "Glasa Istre" iz Pule, a u lijepo osmišljenoj organizaciji Turističke zajednice Umag.

Podravkin Gastro-tim s ponosom ističe kvalitetu i dimenzije "Milenijske torte", a mi bismo dodali umješnost i ljepotu izrade. Dužina torte bila je tri metra i devedeset centimetara, a širina dva metra i šezdeset centimetara! Središnji dio torte imao je šest katova premazanih zelenom šlag pjenom što je simboliziralo božićnu jelku, a bio je ukrašen crvenim, žutim, ružičastim i plavim ružicama i dekorativnim zelenim lističima. Na vrhu torte smjestio se Snješko Bijelić. Lijevom stranom "Milenijske torte" dominirao je Podravkin znak i kitnjasti pijetao, dok je desna strana torte bila posvećena organizatoru milenijske nagradne igre "Glasu Istre ".

Podravkin gastro-promotor Viljam Cvek, koji je rukovodio ovim projektom, objasnio je da su sastojci upotrebljavani za izradu ove, dosad najveće, torte uglavnom Podravkini proizvodi. Recept, kaže Cvek, nije preporučljiv za kućnu upotrebu, a brojke su

Predsjednik sekcije slastičara Hrvatske Antun Čehić sudjelovao u izradi torte

impozantne pa ih spominjemo:

150 kg biskvitnog tijesta, 30 kg parfe kreme, 30 kg kreme za torte, 10 kg pekmeza od šljiva, 10 kg vanilin šećera, 20 kg šlaga, 10 kg oraha, 10 kg badema, 10 kg lješnjaka, 5 kg pinjola, 1 kg kave, 10 kg čokolade za kuhanje, 1500 jaja, 10 kg šećera u prahu, 450 dekorativnih ruža od šećera, 900 listova od marcipana, 2 kg kokosovog brašna, 2 kg čokoladnih mrvica.

- Ovo je tek jedna u nizu promotivnih akcija koje uspješno provodimo na istarskom području zahvaljujući spremnosti i razumijevanju gospođe Florinde Basaneze, direktorice Turističke zajednice Umag. Posebno zahvaljujemo velikom prijatelju Podravke Marinku Jurešiću, šefu kuhinje hotela "Koralj" gdje se torta radila, a nesebičnu pomoć pružio je još jedan veliki prijatelj Podravke gospodin Antun Čehić, predsjednik Sekcije slastičara Hrvatske i stručni predavač pri Ugostiteljskoj strukovnoj školi "Eugen Kumičić" u Rovinju - radosno je ispričao Cvek.

Niz zajedničkih predstavljanja u Atlanti, New Yorku, Londonu, Münchenu itd. pomoglo je ovim "slatkim ljudima" da se "Milenijska torta" napravi kao od šale, uz smijeh i veselje, a na radost mnogobrojnih Istrana koji su raskošno zasladili posljednje dane drugog milenija.

Završena nagradna igra "Slatki dodir fantazije"

Rezultati izvlačenja posljednjeg kola nagradne igre Dolcela:

1. nagrada: Marija Imbriovčan - Informatika

2. nagrada: Zrinka Miličević - Istraživanje i razvoj

3. nagrada: Marija Dedi - Belupo financije

Komisija u sastavu Sabina Tušek, Ružica Petrovčić, Slavko Sić, Emilija Sačer i Jadranka Lakuš izvukla je i **dobitnika super nagrade.** To je: **Biserka Štrfiček** iz Informatike.

Nagrade se mogu podići u Dolcela timu, 1. kat poslovne sedmorokatnice.

Među stotinama omotnica koje su tjednima stizale za nagradu Dolcele "Slatki dodir fantazije" ruka za ovu priliku od Lino tima "posuđene" Ružice Petrovčić izvukla je onu koju je poslala Biserka Štrfiček iz Informatike. Odmah nakon izvlačenja obavijestili smo Biserku da je postala dobitnicom Dolcafe servisa za cappucino i Božićnog seta Dolcela, što je ona primila s velikim i iskrenim veseljem.

- Jako volim kuhati i peći kolače. Moram priznati da sam pobornik domaćih kolača, starih recepata, a posebno od dizanog tijesta. Uživam u pravljenju štrukli, kolača od sira, orehnjače. Ipak, pribvatila sam i Dolcelu i to kad sam zahvaljujući kćerki uvidjela kako se Dolceline slastice jednostavno i brzo pripremaju. Najviše koristim smjesu za princes krafne, zatim šlag, a u mojoj obitelji popije se i puno kapučina - rekla nam je Biserka.

Inače, ona već 25 godina radi u Informatici i kako kaže ne razmišlja o odlasku, jer jako voli svoj posao. Osim o svom poslu pohvalno govori i o novoj koncepciji Podravkinog lista, o Web stranicama tvrtke te o nagradnoj igri za zaposlenike: ***- Drago mi je što ste organizirali nagradnu igru za radnike Podravke, jer mi to i zaslužujemo s obzirom na to da smo ujedno i veliki potrošači. I u buduće ću slati kupone, nikad se ne zna možda ću ponovo imati sreće.***

Svoje zadovoljstvo nagradom i ljubav za kolače Biserka je najbolje izrazila prigodnim poklonom Dolcela timu - labudovima napravljenima od smjese za princes krafne koji su zahvaljujući njenim vještim rukama izgledali zamamno pa su naravno vrlo brzo i nestali ....

Od slijedećeg broja nova nagradna igra - Daničin sretni rulet!

Sabina Tušek brand managerica Dolcele predaje super-nagradu Biserki Štrfiček

Crta: Ivan Haramija - Hans

Gastro promotori savjetuju:

Pileća prsa sa sherryem

Sastojci:

4 kom bijelog pilećeg mesa
mala žlica maslaca
2 žlice maslinova ulja
2 glavice luka
0,1 lit sherrya,
malo slatkog vrhnja, ljuta papričica, sol, Vegeta

Priprema:

Na dobro zagrijanom ulju popržite s obiju strana bijelo meso, podlijevajući pomalo bijelim vinom. Prženo meso odložite u vatrostalnu zdjelu na toplo. Ulje od prženja procijedite u drugu zdjelu i dodajte mu maslac, pa kad se rastopi promiješajte sitno sjeckani luk i blago popirjajte, ulijte shery i vrhnje, posolite, primiješajte ljutu papričicu i Vegetu u količini koliko želite, promiješajte i neka sve prokuha dok ne dobijete gušći kompaktni umak. Kad servirate složite prženo meso i prelijte umakom.

Dražen Đurišević